

O minte plină de păcate

Samoila

Păsea semeț pe o cărare
O minte plină de păcate,
Dar cu idei alambicate
Orânduite în sertare

Mă-ntreb și-acum de ce salva
În folderul posteritate?
Pentru că se cunoștea pe ea,
O minte plină de păcate.

Făcându-și propria balanță,
Fără tăgadă, se socoate
O minte plină de păcate,
Recunoscând, cu eleganță,
Că poate fi înfrântă, frate!